

РЕШЕНИЕ

№ 7245

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8519** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Б. Г. срещу решение № 2810 от 14.06.2023 г., постановено по НАХД № 15058/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 133 състав, потвърждаващо издаденото от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР Наказателно постановление № 21-4332-015651/27.07.2021 г., с което за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, на основание чл. 182, ал .1, т. 6 от с.з.

По изложените в жалбата доводи, поддържани лично от касатора в съдебно заседание, се претендира отмяната на първоинстанционното решение и потвърденото с него наказателно постановление. Оплакванията се обобщават в следното: нарушението е установено от техническо средство, за което липсвали доказателства да е одобрен тип, преминало последваща проверка от български институт по метрология, не били обсъдени наведените възражения, а мотивите на съда били бланкетни, не била доказана компетентността на органа, издал процесното НП.

Ответникът – началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в съдебно заседание не е представляван и не е заявил становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съставът на районния съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че На 28.07.2020 г. в 12.09 ч. Б. Г. управлявала лек автомобил „О. А.” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като срещу № 326 – магазин „Х.“, автомобилът се движел със скорост от 102 км/ч при максимално разрешена за населено място 50 км/ч, която била засечена с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR-1M с № 505, заснемаща и записваща скорост, дата, точен час, рег. номер на МПС и място на позициониране, която била монтирана в служебен автомобил. Установено е, че процесният лек автомобил е собственост на „ДСК ЛИЗИНГ“ АД.

На 06.07.2021 г. жалбоподателката Б. Г. е декларирала писмено, че ползвател на автомобила и на процесната дата 28.07.2020 г. около 12.09 ч. автомобилът е управляван от нея лично. С оглед на това бил съставил АУАН с бл. № 043004 от 06.07.2021 г. срещу нея, за това че на 28.07.2020 г. около 12:09 ч. в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „О. А.” с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „ДСК ЛИЗИНГ“ АД, като срещу № 326 – магазин „Х.“, се движи със скорост от 102 км/ч (3 % приспаднал толеранс от 105 км/ч) при ограничение 50 км/ч за населено място. Посочено е още, че нарушението е установено със система за видеоконтрол TFR-1M с № 505, а актът е съставен по клип № 8860 към преписка ПК-4/0054/2020 г. и попълнена декларация от водача.

Описаното в АУАН е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1, вр. чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. Актът е предявен и връчен на нарушителя, който вписал в него собственоръчно, че има възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не било подадено писмено възражение, поради което въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП, с което за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на Б. Г. са наложени административни наказания „глоба” в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца.

Тази фактическа обстановка районният съд е възприел след анализ поотделно и в съвкупност на документите, съдържащи се в административно наказателната преписка, както и на показанията на разпитания свидетел.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че използваното техническо средство е отчело всички релевантни данни – дата и време на измерване, измерена скорост и посока на движение на превозното средство. От представените писмени доказателства е достигнал до извод, че с оглед представения протокол за проверка № 1-38-20/26.06.2020 г., извършена в лаборатория за проверка на анализатори за алкохол в дъха и и радар скоростомери, мобилната система за видеоконтрол с идент. № 505/07, тип TFR-M е технически изправно, а направените с него измервания са в съответствие със Закона за измерванията. Съдът е отхвърлил

възраженията на наказаното лице, а по същество е приел, че нарушението е безспорно доказано, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, материалният закон е приложен правилно и наложеното наказание е в законоустановения фиксиран размер.

Решението е правилно. Съставът на районния съд е установил релевантните за спора факти чрез допустими доказателствени средства, не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, или които, ако не бяха допуснати, биха обусловили издаването на съдебен акт с различно съдържание. Волята на съда не е опорочена и крайният му акт, с който се е произнесъл по жалбата на Боляна Г. не страда от твърдените пороци.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН препраща към тях.

Нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП посочва стойностите на скоростта, превишаването на които е забранено на водачите на МПС, съобразно категорията управлявано МПС и мястото/пътя, на които се управлява последното. За населено място тази стойност е 50 км/ч. Правилно СРС е приел, че нарушението е безспорно установено и доказано, като на посочените в НП дата и място, Б. Г. е управлявала л.а. „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 102 км/ч., т.е. допуснато е превишаване на скоростта с 52 км/ч. За това нарушение законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП кумулативното налагане на глоба във фиксиран размер – 700 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Наведените с касационната жалба възражения и оплаквания касационният съдебен състав преценява като неоснователни.

По отношение на техническото устройство, с което е заснето нарушението, СРС е изложил подробни мотиви, с които е отговорил на възраженията на наказаното лице, че нарушението не е установено със система, която да отговаря на изискванията на закона. Тези възражения са повторени и в касационната жалба, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК съдът препраща към мотивите на районния съд. В настоящия случай, е безспорно доказано, че техническото средство, с което е засечена превишената скорост, е мобилно - мобилна система за видеоконтрол тип „TFR1-M“ с радар № 505, технически изправна и годна, като за извършеното нарушение е проведена съкратената процедура по издаване на ЕФ. Само за пълнота следва да се посочи, че абсолютно неоснователно касаторът твърди, че представения протокол № 1-38-20 от проверка на мобилна система за видеоконтрол „TRF-1M № 4835 касае друго техническо средство. Видно от протокола същият се отнася за устройство с идент. № 505/07, с което е заснето и процесното нарушение.

Неоснователни са и възраженията за липса на компетентност. По делото пред районния съд са представени Заповед № 8121К-13318/28.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която Д. Д. е преназначена на длъжност Началник на 03 сектор „Административно обслужване“ към Отдел „Пътна Полиция“ при СДВР, както и Заповед № 8121з-515/14.05.2019 г. за определяне на длъжностни лица от МВР, определени да осъществяват дейност по контрол по Закона за движение по пътищата.

Възражението за липса на съдържателни мотиви и произнасяне по направените възражения в обжалваното решение, касационната инстанция приема за

неоснователно. Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички необходими и относими доказателства, анализирал ги е по отделно и в съвкупност, изложил е мотиви кои от тях приема и защо, като е отговорил на направените в сезиращата го жалба възражения в достатъчна степен. Съдът е изложил и мотиви защо процесното нарушение не представлява маловажен случай. Касационният съд не намира основание за отмяна на съдебния акт, като при липса на касационни основания решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника се дължат разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН Б. Г. следва да бъде осъдена да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 лв., определена на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2810 от 14.06.2023 г., постановено по НАХД № 15058/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 133 състав.

ОСЪЖДА Б. Б. Г. да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.